

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. grudnia 1915.

Treść: № 358. Rozporządzenie, w sprawie odpisań i postępowania przy wymiarze podatków bezpośrednich oraz ściągania opłat w obszarach, dotkniętych wojną.

358.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915,
w sprawie odpisań i postępowania przy wymiarze podatków bezpośrednich oraz ściągania opłat w obszarach, dotkniętych wojną.

Co do odpisań i postępowania przy wymiarze podatków bezpośrednich, oraz ściągania opłat w obszarach, dotkniętych wojną, zarządza się wykonując równocześnie rozporządzenie cesarskie z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, co następuje.

Część pierwsza.

Postanowienia ogólne.

Obszary, dotknięte wojną.

§ 1.

Za dotknięte wojną obszary w myśl §§ 1., 2. i 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, w których mają zastosowanie postanowienia niniejszego rozporządzenia, uważa się powiaty polityczne Spittal, Villach i Hermagor księstwa Karynty; uksiążcone hrabstwo Gorycy i Gradyski; miasto Tryest z okręgiem; powiat polityczny Pola i gmina miasta Rovigno Margrabstwa Istrii; powiaty polityczne Ampezzo, Borgo, Bozen, Brixen, Bruneck, Cavalese, Cles, Lienz, Meran, Mezzolombardo, Primiero, Riva, Rovereto, Schlanders, Tione i Trydent, nadto

gminy miasta Bozen, Rovereto i Trydent uksiążonego hrabstwa Tyrolu; królestwo Galicyi z Lodomeryą i Wielkie księstwo Krakowskie, z wyjątkiem powiatów politycznych Biala, Chrzanów, Oświęcim, Wadowice i Żywiec; księstwo Bukowiny; powiat polityczny Cattaro królestwa Dalmacji.

§ 2.

Położone w tych dotkniętych wojną obszarach gminy dzieli się na dwie grupy. Do grupy A należą te gminy, w których z powodu operacji wojennych, obsadzenia przez nieprzyjaciela i ewakuacji ubytki w dochodach z gruntów, budynków oraz z przedsiębiorstw przemysłowych, kupieckich i innych nastąpiły w tym stopniu, że większa albo przynajmniej bardzo znacząca część obiektów, zysk przynoszących została tem dotknięta. Grupa B obejmuje resztę gmin dotkniętych wojną obszarów.

Zaliczenia gmin do grup A i B dokonuje krajowa władza skarbową uwzględniając wszystkie miarodajne stosunki, według swobodnego uznania. Zażalenie przeciw temu zaliczeniu nie jest dopuszczalne.

Postanowienia tego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich obszarów, dotkniętych wojną, o ile ich moc obowiązująca nie została wyraźnie ograniczona.

Obwieszczenie.

§ 3.

Krajowa władza skarbową ma w gminach, leżących w obszarze, dotkniętym wojną, wydać

obwieszczenie. Należy w nim ogłosić przynależność gminy do tego obszaru i zaliczenie do grupy A lub B. Obwieszczenie winno zawierać najważniejsze dla ludności postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, i niniejszego rozporządzenia, następnie terminy dla zgłoszeń i podań z powodu odpisów podatku, które ma się przy wydaniu tego obwieszczenia ustanowić w myśl przepisów drugiej części tego rozporządzenia, oraz wyraźne wezwanie do naczelników gmin, aby przy wnoszonych przez nich według przepisów tego rozporządzenia zgłoszeniach i prośbach uwzględniali starannie roszczenia osób wojskowych i stojących z niemi na równi (rozporządzenie z dnia 15. września 1914, Dz. u. p. Nr. 246) oraz innych bez ich winy nieobecnych osób.

Obwieszczenie winna wydać we właściwym czasie w poszczególnych gminach krajowa władza skarbową, skoro właściwe władze i urzędy skarbowe podjęły na nowo swe czynności i skoro właściwe władze zezwoliły na powrót ludności, która uszła.

Postanowienia czasowe.

§ 4.

Za wydarzenia wojenne należy w myśl §§ 1. i 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, uważać tylko te, które miały miejsce po dniu 28. lipca 1914.

Postanowienia drugiej części tego rozporządzenia, o ile dotyczą one uproszczeń postępowania przy odpisach podatku i w szczegółach nie zawierają niczego odmiennego, mają jednorazowe zastosowanie przy postępowaniu, wdrożonem przez przewidziane w § 3. obwieszczenie. Postępowanie to ma zastosowanie także do wymienionych w tem rozporządzeniu przy poszczególnych rodzajach podatku roszczeniach o odpisanie innego rodzaju, niż z powodu szkód wojennych (§§ 1. i 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254), jeśli uzasadnione przed chwilą obwieszczenia (§ 3.), nie zostały jeszcze załatwione i da się je jeszcze stwierdzić; zaniedbanie uregulowanych w obowiązujących przepisach zwyczajnych terminów nie stoi na przeszkodzie wystąpieniu z temi roszczeniami, o ile tylko terminy te w Galicji, na Bukowinie, w politycznym powiecie Poli i w politycznym powiecie Cattaro nie uplynęły już w dniu 1. sierpnia 1914, a zresztą na doatkniętym wojną obszarze w dniu 1. maja 1915. Osoby wojskowe i stojące z niemi na równi (rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. września

1914, Dz. u. p. Nr. 246), przy których przeszkoła we wniesieniu ich roszczeń nie odpadła już w ustanowionych w obwieszczeniu krajowych władz skarbowych terminach i których roszczenia w postępowaniu uproszczeniem się nie uwzględnia, są uprawnione do wniesienia tych roszczeń w ciągu przedłużonych rozporządzeniem z dnia 15. września 1914, Dz. u. p. Nr. 246, terminów a w każdym razie w przeciągu 8 tygodni po ustaniu przeszkoły. To ostatnie odnosi się także do tych osób, które w sposób na uwzględnienie zasługujący wykażą, że z powodu ich niezawinionej nieobecności uwzględnienie ich roszczeń o odpisanie podatków w postępowaniu uproszczeniem nie miało miejsca. Przewidziane w §§ 35., 38. i 44. zmiany właściwości odnoszą się tylko do zgłoszeń, które zostały wniesione przed dniem 31. grudnia 1916.

Przeprowadzenie odpisów w związku z przypisaniem (II. część tego rozporządzenia) może nastąpić tylko wtedy, jeśli przypisania i odpisy odnoszą się do podatków tego samego roku, w przeciwnym razie należy je przeprowadzić obok siebie.

Zastosowanie uproszczonego postępowania dla przypisów podatkowych (III. część) jest ograniczona do wymiarów podatku, które mają nastąpić w latach 1915 i 1916.

Moc obowiązująca IV. części gaśnie z dniem 31. grudnia 1916.

Gminy, obszary dworskie.

§ 5.

O ile w tem rozporządzeniu jest mowa o gminach, rozumie się pod niemi także wyłączone obszary dworskie, o ile jest mowa o naczelnikach gmin, rozumie się pod temi także naczelników wyłącznie obszarów dworskich.

Stemple i należytości.

§ 6.

Podania, którymi wnosi się wspomniane w tem rozporządzeniu prośby, doniesienia, zarzuty, oświadczenie i zeznania oraz następujące te podania protokoły, nadto wspomniane w § 31. rozporządzenia rekursy, są ustawowo wolne od należytości.

To samo odnosi się do innych pism (tabele odpisów, wykazy, spisy, protokoły), które wystawiają lub spisują gminy lub władze skarbowe i urzędy w toku uregulowanego w tem rozporządzeniu postępowania.

Część druga.

Odpisy podatków.

A. Podatek budynkowy.

Ulgi w odpisaniu podatku domowo-czynszowego i podatki 5 procentowe z powodu nieściągalności czynszu i z powodu próżnowania; dopuszczalność odpisów podatku taryfowo-czynszowego.

§ 7.

Nieściągalność czynszu najmu w myśl ustawy z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, przyjmuje się na czas trwania obecnego stanu wojennego za udowodnioną i należy przystąpić do przewidzianego w § 1. tej ustawy* stosunkowego odpisania podatku domowego i 5 procentowego podatku, jeśli najemcy są

1. osobami wojskowemi lub postawionymi z niemi na równi (rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. września 1914, Dz. u. p. Nr. 246), albo

2. właścicielami przedsiębiorstw i zajęć, które zastanowiły lub istotnie ograniczyły ruch z powodu stojących w związku z wojną nadzwyczajnych stosunków,

3. osobami, które z powodu zarządzonego skutkiem wojny zatrzymania lub redukcji ruchu przedsiębiorstwa, w którym były zatrudnione, zostały pozbawione pracy

i jeśli właściciel domu w formie prawnie wiążącej zrzeknie się w całości lub części zapadają już raty najmu a najemca lub jego zastępca otrzymali o tem wiadomość.

Pod tymi samymi warunkami należy przyznać odpis podatku bez względu na stan najemcy, jeśli ten ostatni opuścił dobrowolnie swe mieszkanie wskutek grożącej lub już dokonanej inwazyi nieprzyjacielskiej i uciekł lub też wskutek opuszczenia miejscowości miał obowiązek opuścić swe pomieszczenie (§ 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 213). Odpisanie podatku ma nastąpić na ten czas, podczas którego mieszkanie nie było zajęte, a powroto bądź wskutek niewyjaśnionych stosunków zaniechano lub nań nie zezwolono. Z wymaganem w ustępie 1. zrzeczeniu się czynszu najmu należy tu uważać na równi orzeczenie sądowe, którym wynajmujący został w zastosowaniu §§ 1104. i 1105 p. k. u. c. wezwany do całkowitego lub częściowego opustu

czynszu najmu wobec najemcy, bądź dlatego, że ten ostatni zmuszony do tego, pozostawił w wynajętych ubikacyach swe urządzenie mieszkania i interesu lub nie.

Przy tego rodzaju odpisach podatkowych według ustępu 1. i ustępu 2. można odstąpić od postanowienia § 3. ustawy z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, według którego nie może istnieć stosunek pokrewieństwa lub służbowy do właściciela domu; mają one w szczególności nastąpić, jeśli robotnicy wskutek wstrzymania lub ograniczenia ruchu nie są już przez przedsiębiorcę zatrudnieni, jednakowoż mogą w pozostałych im dalej bezpłatnie mieszkaniach pozostać bezpłatnie i dalej; władza skarbową I. instancji winna zbadać miarodajne okoliczności i czuwać nad niemi.

Krajowa władza skarbową i na jej upoważnienie władza skarbową I. instancji może darować przekroczenie przewidzianego w § 4. ustawy z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, terminu. Inne postanowienia wspomnianej ustawy pozostają nienaruszone. W szczególności odnosi się to do zawartego w § 5. ustawy zarządzenia o zobowiązaniu właścicieli domu do zeznania pobranych ewentualnie dodatkowo kwot czynszowych. Władza podatkowa ma w każdym poszczególnym wypadku odpisania podatku zwrócić uwagę na skutki karne zaniedbania tego zarządzenia. Przeprowadzone odpisy należą utrzymywać w ewidencji i należy się o to starać, by każde podwójne uwzględnienie (dla bieżącego roku podatkowego i przy ustanowieniu podstawy wymiarowej na następny rok podatkowy) pozostało wykluczone. Oświadczenie zrzeczenia się (także wtedy, jeśli jest ono podpisane przez najemcę), jest według pozycji tarysowej 102, lit. b, względnie lit. d, ustawy o należytościach warunkowo wolne od należytości; według punktu 5. „Przypomnienie wstępnych” do taryfy, należy na miejscu, na którym się zwykle umieszcza znaczek stemplowy, podać cel dokumentu, ewentualnie słowami „w celu odpisania podatków”.

§ 8.

Jeśli właściciel domu z zasługującymi na wiarę powodów (na przykład z powodu nieznanego mu pobytu najemcy) nie mógł powiadomić najemcy lub jego zastępcy o zrzeczeniu się i dlatego nie może chwilowo dostarczyć żądanego dowodu, to kwotę podatku, która tu wchodzi w rachubę, należy aż do dostarczenia żądanego oświadczenia odroczyć co do zapłaty. Takie odroczenie zapłaty za czas odpowiedni należy przyznać także tym właścicielom donu, którzy uwiarygodnią, że nie

mogą na razie ściągać czynszów z powodu nieobecności najemców (z powodu ucieczki, wychodźstwa), chociaż dla nich na razie nie zachodzi powód do zrzeczenia się.

§ 9.

Na czas trwania obecnego stanu wojennego nie należy przy przedsiębiorstwach i zawodach, uprawianych we własnych budynkach lub częściach budynku, pozostawienie w ubikacyach zwykłych urządzeń przedsiębiorstwa po zastanowieniu ruchu uważać za przeszkodę dla odpisania podatków z tytułu próchnostania, jeśli się budynku lub części budynku dowodnie nie używa do żadnego innego celu, jak do przechowania urządzenia przedsiębiorstwa. O ile budynki są opodatkowane od jednolitych wartości czynszowych, należy zezwolić na odpisanie podatków także dla poszczególnych części budynków, o ile rozchodzi się o rozzielone co do budowy i dające się samostannie używać części budynku, a obowiązany do podatku przedsięwczmie dodatkowo stosowne rozdzielenie łącznej wartości najmu. Przy tego rodzaju odpisach podatkowych będzie jednakże należało zbadać, czy już przy wypośrodkowaniu podstawy wymiaru nie wzięto w rachubę przerw w użytkowaniu. Odpisanie podatków za ubikacye, używane stosownie do przeznaczenia do celów składowych (na przykład ubikacye dla złożenia surowych materiałów, półfabrykatów, gołowych towarów itp.) nie może nastąpić, ponieważ ten rodzaj używania musi być już uważany za używanie w ramach ruchu przedsiębiorstwa.

Jeśli właściciel domu wskutek grożącego napadu nieprzyjacielskiego uciekł lub musiał wskutek zarządzenia władzy opuścić miejscowości, to dla używanych przez niego samego ubikacyi nie należy odmawiać odpisu podatku z tytułu próchnostania (za czas, podczas którego te ubikacye nie były zamieszkałe, a powrót albo z powodu niewyjaśnionych stosunków został zaniechany lub był niedozwolony) z tego tylko powodu, iż pozostawił on w ubikacyach urządzenie itp., albo iż on te ubikacye pozostawił bezpłatnie innym osobom (np. przykład wojskowym, uchodźcom, bezdomnym, w szczególności także osobom nadzorującym). Jeśli nastąpiło tego rodzaju bezpłatne pozostawienie innych, jak służących do własnego użytku ubikacyi, to należy podatek również odpisać pod warunkiem, że żadna strona nie zapłaciła czynszu.

Postępowanie przy odpisaniach podatku, uwzględnienie odpisów przy przypisaniu. Zastosowanie.

§ 10.

Uregulowane w §§ 11. do 19. postępowanie ma zastosowanie przy odpisaniach w podatku domowo-klasowym na mocy § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, i z tytułu uszkodzenia clementarnego (dekrety kancelaryi nadwornej z dnia 4. grudnia 1821, l. 2212 i z dnia 6. listopada 1843, l. 15642) łącznie z odpisami w podatku taryfowo-czynszowym, oraz do odpisów w podatku domowo-czynszowym i w 5procentowym podatku z tytułu próchnostania (§ 12. patentu o podatku budynkowym z dnia 23. lutego 1820, § 8. tego rozporządzenia). Do odpisów z powodu nieściągalności czynszu najmu (ustawa z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, § 7. tego rozporządzenia) ma zastosowanie, pominiawszy posłanowienie § 11., ustęp 2., postępowanie zwyczajne. To ostatnie należy zastosować bez wyjątku do odpisów z innych niż naprawadzonych powodów.

Tabela odpisów i zgłoszenia (prośby).

§ 11.

W gminach grupy A wdraża się postępowanie z powodu odpisania z urzędu.

W gminach miejskich, podlegających w całości podatkowi domowo-czynszowemu i zostały przez ewakuację lub zajęcie przez nieprzyjaciela w szczególnym stopniu dotknięte, zarządzają krajobre w władze skarbowe jeszcze przed wydaniem obwieszczenia (§ 3.) na razie przedewszystkiem odpisanie połowy podatku domowo-czynszowego za te półrocza, przez które trwała ewakuacja lub zajęcie przez nieprzyjaciela, jako przeciętne odpisanie z powodu nieściągalności czynszu najmu i próchnostania, a przy nieprzypisanym jeszcze podatku czynszowym nieprzypisanie (§ 16.) równej części. To zarządzenie należy ogłosić w obwieszczeniu (§ 3.). Obowiązani do podatków, których ubytek czynszu był mniejszy, niż odpowiadający tej kwocie odpisania, winni złożyć to w celu sprostowania odpisania (przypisania) najpóźniej przy sposobności wniesienia najbliższej fazy czynszowej. Gdy jednakże ubytek czynszu za czas, na który się ogólne odpisanie rozciąga, przewyższa połowę umówionej czynszu najmu albo też rozciąga się na czas, za który odpisanie ogólne niema miejsca,

to wychodzące poza te granice roszczenia, o ile odnoszą się do nieściągalności czynsu najmu, należy wnieść w postępowaniu zwyczajnym, o ile opierają się na próżnosteniu, w przepisanem poniżej, uproszczonym postępowaniu.

Władza podatkowa I. instancji ma przed lub równocześnie z obwieszczeniem (§ 3.) przesłać naczelnikom wszystkich gmin grupy A drukowane egzemplarze tabeli odpisów (obok odpowiedniego pouczenia), które należy wykonać według wzoru formularza I.

Formularz I.

Do tabeli odpisów, jakie należy założyć według roczników dla każdej poszczególnej miejscowości gminy (przy miastach także dla poszczególnych dzielnic miasta), winien naczelnik gminy wpisać uporządkowane według numerów konskrypcyjnych w oznaczonych w ustępie 2. gminach wszystkie, podlegające podatowi domowo-czynszowemu budynki, co do których aż do dnia obwieszczenia (§ 3.) urosły niemające pokrycia w ogólnym odpisaniu według ustępu 2. roszczenia o odpisanie podatku z powodu próżnostenia. W innych gminach winien naczelnik gminy wpisać wszystkie podlegające podatowi domowo-czynszowemu i klasowemu budynki, co do których aż do dnia, w którym obwieszczenie (§ 3.) w gminach ogłoszono, wydarzył się uzasadniający odpisanie podatku wypadek (§ 10.). Jeśli uzasadniająca odpisanie wypadku okoliczność nie dotyczy całego domu, należy podać dotyczące mieszkania (części budynku). Podobnie należy podać czas trwania miarodajnych dla odpisania stosunków.

Tabele odpisów, winni, o ile to możliwe, podpisać właściciele budynków w przeznaczonej do tego rubryce. O ileby uzyskanie podpisów było niemożliwe, należy podać krótko powód tego w przeznaczonej dla podpisu rubryce (naprzyległy uszedł, wstąpił do szeregów).

Jeśli obowiązani do podatków nie stwierdzili własnym podpisem odnoszących się do ich osoby zapodań w tabeli odpisów, jest naczelnik gminy obowiązany postarać się o dodatkowe oświadczenie się z ich strony i sprostować niewłaściwe lub niezupełne podania.

Naczelnik gminy winien wyłożyć tabelę odpisów przez dni 8 w ogóle dostępnem miejscu i obwieścić wyłożenie w sposób na miejscu używany. Obowiązani do podatku mogą w ciągu tego terminu podnosić zarzuty przeciw niewpisaniu lub przeciw sposobowi wniesienia swych roszczeń, które to zarzuty naczelnik gminy wpisze do tabeli odpisów.

Pozostawia się stronom prawo wnoszenia osobnych podań także według grup; należy je dołączyć do tabeli odpisów.

§ 12.

W gminach grupy B może zamiast przewidzianych w obowiązujących przepisach podań poszczególnych osób o odpisanie podatków wnosić także prośby jedna grupa obowiązanych do podatku lub naczelnik gminy dla wszystkich podnoszących roszczenia w gminie. Podania (doniesienia) winny władze podatkowe I. instancji przenieść według miejscowości do tabeli odpisów.

§ 13.

Do wnoszenia tabeli odpisów i podań (zgłoszeń) należy zakreślić w obwieszczeniu (§ 3.) termin ośmiotygodniowy, który rozpoczyna się od dnia ogłoszenia.

Tabele odpisów i podania (zgłoszenia) należy wnosić do właściwej владze podatkowej I. instancji lub do właściwego urzędu podatkowego.

Dochodzenia na prośby (zgłoszenia).

§ 14.

Jeśli budynek znajduje się w siedzibie starostwa albo urzędu podatkowego, lub nie dalej, jak 5 kilometrów od tych urzędów, to dochodzenie ma przeprowadzić funkcyonariusz владzy podatkowej I. instancji lub urzędu podatkowego na miejscu; pozostawia się uznaniu владzy, czy należy do dochodzenia przybrać naczelnika gminy lub też inną, godną zaufania osobę albo też więcej takich osób:

Przy wszystkich innych budynkach może владza podatkowa I. instancji zarządzić dochodzenie na miejscu przez jednego ze swych funkcyonariuszy albo przez funkcyonariusza urzędu podatkowego lub też straży skarbowej — tej ostatniej w szczególności tam, gdzie już dotąd straż skarbową była pociągana do dochodzeń w sprawie podatku budynkowego. Владza skarbową I. instancji lub na jej polecenie urząd podatkowy może jednak przeprowadzić stwierdzenia także w samej siedzibie владzy, przybierając conajmniej dwie godne zaufania osoby, lub też zlecić naczelnikowi gminy, by zarządził dochodzenia na miejscu w obecności conajmniej dwóch godnych zaufania osób.

Jeśli dochodzenie odbywa się na miejscu, to dzień jego podjęcia należy ogłosić w gminie

w sposób na miejscu używany. Dochodzenie może być przedsięwzięte także wówczas, gdy właściciel domu lub jego zastępca się nie zjawią.

Wynik dochodzenia należy podać w tabeli odpisani, w odnośnej rubryce, w możliwie krótkim brzmieniu.

Rozstrzygnięcie zgłoszeń (podań).

§ 15.

Po ukończeniu dochodzeń winna władza podatkowa I. instancji zarządzić natychmiast rozstrzygnięcie roszczeń o odpisanie. W wypadkach, w których uznaje się roszczenie o odpisanie jako prawnie uzasadnione, ma się odpisanie rozciągać aż do ustawowo dopuszczalnego terminu końcowego, jeśli chwila ustania warunków dla odpisania podatków da się już stwierdzić. Jeśli tej chwili jeszcze nie stwierdzono, ma odpisanie sięgać aż do końca roku podatkowego, w którym dochodzenie przeprowadzono i stwierdzono istnienie warunków dla odpisania. Zmiany, uzasadniające utrzymanie w ewidencji poszczególnego wypadku, należy przytym uwzględnić według przepisów ogólnych.

Te budynki, co do których prośba o odpisanie podatku ze względu na dalsze istnienie warunków dla odpisania nie może być jeszcze ostatecznie załatwiona, należy wziąć w ewidencję; bez ujmy dla obowiązku kontrybuenta do doniesienia o ustaniu warunków dla odpisania podatku, winny tu nastąpić potrzebne i nadal dochodzenia co do dalszego istnienia warunków dla dalszych odpisów podatkowych możliwie w zwykłych przy odpisaniach okresach czasu i w zwykły sposób.

Jeśli się przytym okaże, że warunki dla odpisania odpadły całkowicie lub częściowo jeszcze w ciągu roku podatkowego, dla którego odpisanie już nastąpiło, to w każdym razie podatek, którego za dużo odpisano, należy przypisać dodatkowo na bieżący rok podatkowy.

Uwzględnienie odpisania przy przypisaniu i zawiadomienie strony.

§ 16.

Z przypisaniem (wymiarom), o ile już ono nie nastąpiło, należy w następujących wypadkach zaczekać do ustalenia zbadanych roszczeń o odpisanie:

1. Przy podatku domowo-klasowym co do wszystkich wpisów do katastru, których się ma dokonać na podstawie utrzymywanych w ewidencji wypadków. O ile nie stwierdzono już przedtem, czy nie zachodzą warunki dla roszczenia o odpisanie, należy je stwierdzić przy dochodzeniach na miejscu, odbywających się z powodu wpisu do katastru.

2. przy podatku domowo-czynszowym (5procentowym podatku) co do wszystkich budynków, leżących w gminach grupy A.

W tych wypadkach nastąpi zatem przypisanie w myśl § 3., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, tylko cyfry, zmniejszonej o kwotę odpisania lub też nie nastąpi ono wcale.

Jeśli przypisanie nie odbyło się zupełnie wskutek ustalonego roszczenia o odpisanie, należy wygoliwać osobne zawiadomienie. Pozatem należy odpisanie uwidoczyć tylko w zawiadomieniu o wpisie do katastru i w nakazie zapłaty co do podatku domowo-czynszowego.

Jeśli uwzględnione odpisanie dotyczy tylko części roku podatkowego, to można pozostałą kwotę łącznego przypisania ściągnąć w zwykłych terminach płacenia podatków także w nierównych ratach; należy mieć na to względ przy wygotowaniu zawiadomienia do stron i do urzędów podatkowych.

Do katastru podatku domowo-klasowego należy wziąć normalny dłużny podatek (to znaczy bez względu na odpisania, które nie następują w drodze ewidencji).

W aktach, dotyczących podstawy wymiaru podatku domowo-klasowego, należy wyraźnie zaznaczyć, jakie pełne czynsze roczne uzyto za podstawę przy wymiarze podatku i jakie roszczenia o odpisanie zostały już przy wymiarze uwzględnione, aby z jednej strony utrzymać nieuszupełnioną ewidencję pełnych czynszów najmu, a z drugiej strony, by było wykluczone niedopuszczalne powtórnego uwzględnienie (w drodze odpisania podatku za rok bieżący i przy ustaleniu podstawy wymiaru na następny rok podatkowy).

§ 17.

Wydane w § 16., ustęp 2. i n., postanowienia dla podatku domowo-czynszowego należy zastosować także przy tych, podlegających podatku domowo-czynszowemu (pięcioprocentowemu podatku) budynkach w gminach grupy B, przy których roszczenia o odpisanie stwierdzono i wymiary jeszcze nie nastąpiły. Natomiast nie można tu czekać z przypisaniem aż do ustalenia roszczeń o odpisanie, ani też odwlekać postępowania.

§ 18.

We wszystkich innych przypadkach ma odpisanie podatków nastąpić bez względu na odpisanie podatków, które mają być osobno przeprowadzone.

Zawiadomienie o odpisaniach podatkowych, które ma wogóle zawierać tylko sposób rozstrzygnięcia (przychylenie się lub odrzucenie), wysokość odpisanej kwoty, oraz czas, za który została odpisana i jeśli potrzeba, możliwie krótkie uzasadnienie, następuje w tych wypadkach co do wszystkich znajdujących się w jednej gminie budynków według miejscowości (według dzielnic miasta) zapomocą konsignacji. Przy tych obowiązanych do podatku, przy których następuje uwzględnienie odpisów z powodu przypisania podatku za ten sam rok (§§ 16. i 17.), należy w konsignacji podać tylko tę okoliczność. Konsignację (sprawdzoną tabelę odpisów) należy posłać naczelnikowi gminy. Ten ostatni winien wyłożyć dla wglądu kontrybuentów przez 30 dni na ogólnie przystępnie miejscu. O wyłożeniu należy ogłosić w sposób w miejscu używany.

Środki prawne.

§ 19.

Przeciw nieprzyjęciu do konsignacji lub do (sprawdzonej) tabeli odpisów (§ 18.) można w ciągu 30 dni po upływie terminu wyłożenia wnosić zarzuty do władzy podatkowej I. instancji lub do urzędu podatkowego; pierwsza rozstrzyga o tem w postępowaniu, uregulowanem w §§ 14. do 18. Zawiadomienie następuje jednak według liczby podnoszących zarzuty do naczelnika gminy za pomocą konsignacji dodatkowej lub indywidualnie do stron. Rekursy przeciw odrzuceniu lub przeciw wymiarowi zezwolenia na odpisanie podatkowe można wnosić w ciągu 30 dni po upływie terminu wyłożenia lub po osobistem zawiadomieniu u władzy skarbowej I. instancji lub do urzędu podatkowego, albo też można je podać do protokołu. Urzędy podatkowe winny zaraz skierować nadchodzące rekursy do władzy podatkowej I. instancji. Ta ostatnia winna wszystkie rekursy, dotyczące jednej miejscowości (dzielnicy miasta) wpisać do „arkuszu rekursowego”, który ma się założyć in duplo za pomocą kopowania i następnie przedkładać rekursy z dopaniem obydwu arkuszy rekursowych po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń, które należy według możliwości przedsiębrać równocześnie, krajowej władzy skarbowej, która rozstrzyga o rekursach ostatecznie. Krajowa władza skarbową wpisuje swe rozstrzygnięcie do obydwu arkuszy do ustanowionych w tym celu rubryk. Jeden egzemplarz arkusza rekursowego

zatrzymuje władza skarbową I. instancji, podczas gdy drugi egzemplarz przesyła się naczelnikowi gminy w celu zawiadomienia stron (§ 18.). Doreczenie uważa się za dokonane z dniem, następującym po upływie trzydziestodniowego terminu obwieszczenia.

O ile przeprowadza się odpisanie przy sposobności przypisania, jest w zwyczajnym postępowaniu dopuszczalny rekurs tylko przeciw przypisaniu.

B. Podatek gruntowy.**a) Kultury rolnicze.****Uszkodzenia przez wojnę.**

§ 20.

Na odpisania podatkowe według § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, zezwala się, jeśli rolnicze produkty rolne, czy to przed żniwem czy też po żniwie zostały wskutek wypadków wojennych albo na polu albo w miejscu przechowania uszkodzone lub całkowicie zniszczone, lub też, jeśli osiągnięcie naturalnego dochodu z gruntów rolnych doznało częściowo lub całkowicie przeszkody, przez to, że uprawienie lub zagospodarowanie było wskutek wypadków wojennych niemożliwe.

Za przyczyny szkód uważa się zniszczenie przez strzelanie, ogień, stratowanie, założenie rowów strzeleckich lub robót dla obwarowania się itp. Na równi z temi uszkodzeniami należy uważać kradzież, rabunek i nieodpłatne przywłaszczenie sobie produktów rolnych.

Jako przeszkody w uprawieniu i zagospodarowaniu wchodzą w rachubę ewakuacja, ucieczka, niezawiniiona utrata niezbędnego dla zagospodarowania inwentarza, zamknięcie pewnych obszarów przez wojsko itp.

Zastosowanie przepisów o odpisaniach i zwolnieniach podatkowych.

§ 21.

Postanowienia §§ 22. do 27. mają zastosowanie przy uszkodzeniach przez wojnę (§ 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, § 20. tego rozporządzenia) i przy szkodach żywiołowych w myśl § 2. ustawy o szkodach żywiołowych z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, w brzmieniu ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 1 ex 1903, i w brzmieniu § 6. ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83.

Pomiędzy szkodami w myśl punktów 1. i 2. § 2. ustawy o szkodach żywiołowych niema różnicę.

gruntów. Wykaz ma nastąpić w ciągu terminu ośmiu tygodni od dnia obwieszczenia (§ 3.).

Naczelnik gminy winien wypełnić rubryki 1 do 6 formularza II.

Jeśli szkody dotyczą więcej lat podatkowych, to należy założyć wykazy za każdy rok osobno.

Naczelnik gminy ma wyłożyć wypełniony wykaz do wglądu przez ósm dni na ogólnie dośćnym miejscu i obwieścić to wyłożenie w sposób na miejscu używany. Każdy nieuwzględniony właściciel gruntowy może podczas tego terminu żądać przyjęcia go do spisu. Wykaz należy przesłać władz podatkowej I. instancji.

Władza podatkowa I. instancji ma po wysłuchaniu naczelnika gminy i w razie potrzeby jeszcze jednego lub kilku mężów zaufania stwierdzić szkodę w sposób, oznaczony w § 22., ustęp 2., w procentach. Dochodzenia na miejscu, jeśli są one z istotnych powodów potrzebne, należy o ile możliwości połączyć z dochodzeniami, prowadzonemi z powodu odpisów podatku budynkowego; § 14., ustęp 3., ma przy tych dochodzeniach analogiczne zastosowanie.

Władza podatkowa I. instancji wstawia wyposażony procent szkody do rubryki 7 formularza II i rozstrzyga przez to o roszczeniu o odpisanie. Urząd podatkowy winien wstawić w rubryce 8 całą kwotę podatkową gruntów rolniczych a w rubryce 11 daty odpisania podatku, przeprowadzić je książkowo i przedsięwziąć zawiadomienie o zezwoleniach na odpisanie i odmowach zapomocą przesłania naczelnikowi gminy wypełnionego formularza III. Ten ostatni winien ogłosić w sposób używany na miejscu, że rozstrzygnięcie już wpłynęły i wyłożyć operat przez 30 dni do ogólnego wglądu. Nie dokonuje się indywidualnego zawiadomienia poszczególnych podatników.

Ci, co do których formularz III zawiera rozstrzygnięcie, mogą w ciągu 30 dni po upływie udzielonego dla wyłożenia operatu terminu wnosić przeciw temu rozstrzygnięciu co do ich roszczeń o odpisanie zarzuty do władzy podatkowej I. instancji lub do urzędu podatkowego; zarzuty te może w imieniu posiadacza wnosić także naczelnik gminy. Władza podatkowa I. instancji, po potrzebnych uzupełnieniach postępowania, rozstrzyga sama o zarzutach. Dalszy środek prawny niema miejsca. Jednakowoż ma władza podatkowa I. instancji w celu umożliwienia krajowej władzy skarbowej zbadania i ewentualnego sprostowania, składać o wniesionych zarzutach i ich załatwieniu sprawozdania miesięcznie w formie tabeli.

Wysokość odpisania.

§ 22.

Wysokość odpisania podatku stosuje się według stopnia uszkodzenia całego naturalnego dochodu położonych w jednej gminie podatkowej gruntów rolnych jednego podatnika, względnie według stopnia ubytku dochodu, którego ta cała posiadłość doznała. Przy stwierdzeniach będzie można postępować z reguły według arkuszy posiadłości gruntowych. Grunty wydzierżawione należy podać wymiarowi wraz z całą posiadłością wydzierżawiającego.

Na odpisanie cezwa się w dziesiętnych podatku rocznego, który na tę całą posiadłość przypada. Ustalenie szkody ma nastąpić w ten sposób, że zniszczoną lub odpadłą część łącznego dochodu ustala się przez oszacowanie w procentach. Stopę procentową należy zaokrąglić od dziesięciu do dziesięciu ku górze. Uszkodzenia, wynoszące mniej, niż dziesiątą część łącznego dochodu, przyjmuje się za jedną dziesiątą; zostają one jednak nieuwzględnione, jeśli nie jest zniszczona przynajmniej jedna czwarta naturalnego dochodu uszkodzonej parceli.

Przy oszacowaniu szkody należy ustosunkować przypuszczalny według rodzaju kultury i dobroci dochód z leżącej w jednej gminie katastralnej posiadłości gruntowej ponoszącego szkodę podatnika, do zasłego ubytku w dochodach. Jeśli do osiągnięcia wyniku potrzeba uwzględnić wartości pieniężne poszczególnych czynników, tworzących dochód łączny, to mają one tworzyć tylko środek pomocniczy do oszacowania szkód naturalnych.

Małym posiadaczom gruntowym, których cała posiadłość gruntowa wynosi mniej, niż dwa hektary, należy przy stwierdzeniu uszkodzeniu bez względu na jego stopień, odpisać cały podatek.

Uproszczone postępowanie przy odpisaniach.

§ 23.

W gminach grupy A wdraża się postępowanie dla odpisania z urzędu. Władza podatkowa I. instancji przesyła przed lub równocześnie z obwieszczeniem (§ 3.) naczelnikowi gminy dla każdej gminy katastralnej formularz II i wzywa go do wykazania ponoszących szkodę właścicieli

Formularz III.

W ciągu oznaczonego w poprzednim ustępie terminu mogą ci posiadacze gruntów, których w ogóle nie wciągnęto do wykazów, żądać wobec urzędu podatkowego lub władzy podatkowej I. instancji wciągnięcia. Na te prośby wdraża się pośłowanie, przepisane w ustępach 5. do 7. Zaświadczenie następuje, stosownie do tego, czy rozchodzi się o większą lub mniejszą liczbę podatników, do rąk naczelnika gminy lub indywidualnie do samych podatników.

§ 24.

W gminach grupy B odbywa się odpisanie podatków na prośbę kontrybuentów.

Prośby o odpisanie można wnosić w ciągu terminu 8 tygodniowego po obwieszczeniu (§ 3). Mają one zawierać imię i nazwisko posiadacza gruntowego, numery arkusza posiadłości gruntowej, dokładne oznaczenie przyczyny szkody i przypuszczalny rozmiar szkody i można je wnosić w urzędzie podatkowym lub u władzy podatkowej I. instancji.

Naczelnicy gmin mają prawo wnosić wspólne prośby w imieniu posiadaczy gruntowych ich gminy, którzy ponieśli szkodę. W tym celu mogą oni żądać u władzy podatkowej lub w urzędzie podatkowym formularzy na wykazy II, wypełnić je według gmin katastralnych w rubrykach 1 do 6 i przesyłać wykazy w ciągu przepisanego terminu (ustęp 2.) do władzy podatkowej I. instancji.

Na wpływające pojedynczo prośby stron winna władza podatkowa lub na jej zlecenie urząd podatkowy sporządzić według gmin katastralnych wykaz według formularza II lub też wykaz ze zbiorowymi warunkami, nadanych od naczelnika gminy, uzupełnić przez wciągnięcie poszczególnych prób.

Ustalenie szkody, zezwolenie na odpisanie, zaświadczenie stron i zaczepienie rozstrzygnięcia następuje według postanowień § 23.

Zwolnienia od podatków gruntowych [przy kilkuletnim braku dochodu.]

§ 25.

Jeśli uszkodzenie (§ 21.) spowoduje kilkuletni brak dochodów z gruntu lub z części gruntu, udzieli się poczawszy od tego roku, za który nie nastąpi już odpisanie podatku według §§ 23. i 24., bez ujmy dla przepisu § 31., ustęp 2., ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, zwolnienia od podatku za tę liczbę lat, której

jeszcze potrzeba do usunięcia braku dochodów i osiągnięcia znowu gospodarczego dochodu.

Jeśli nie da się oznaczyć końca tego czasokresu, zwłaszcza gdy nie jest jeszcze pewne, kiedy będzie można rozpocząć roboty około przywrócenia pierwotnego stanu, należy udzielić zwolnienia tymczasowo na niewątpliwie potrzebną ilość lat. Stronie przysługuje prawo prosić przed upłynięciem udzielonego tymczasowo zwolnienia o jego przedłużenie.

§ 26.

W gminach grupy A przeszła władza podatkowa I. instancji po rozstrzygnięciu odpisów podatkowych (§ 23.) naczelnikowi gminy dla każdej gminy katastralnej formularz IV i wezwie go, by w ciągu ośmiotygodniowego terminu wykazał te parcele i części parcell, przy których nastąpił brak dochodu, sięgający poza uwzględnione już przy odpisaniach podatku lata podatkowe. Dla każdej gminy katastralnej winien naczelnik gminy wypełnić formularz IV w rubrykach 1 do 6 i wyłożyć go przed przedłożeniem przez 8 dni na ogólnie dostępnem miejscu. Wyłożenie należy ogłosić w sposób na miejscu używany. Każdy niewciągnięty posiadacz gruntowy może w ciągu tego czasu żądać wciągnięcia należącej doń, oznaczonej dokładnie parceli lub części parcell.

Formularz IV.

Władza podatkowa I. instancji rozstrzyga po wysłuchaniu naczelnika gminy i ewentualnie jednego lub kilku mężów zaufania o tem, dla jakiej przestrzeni i na jaki czas przyznaje się zwolnienie od podatku; może ona spowodować także zbadanie przez organ evidencyjny. Jeśli rozstrzygnięcie nastąpi bez zbadania przez organ evidencyjny, to władza skarbową może je na podstawie dodatkowego zbadania zmienić w ciągu dwu lat po upływie roku administracyjnego, w którym rozstrzygnięcie nastąpiło.

Rozstrzygnięcia należy zapomocą wykazów według formularza V, przesłać do naczelnika gminy, który ma ogłosić nadziejście rozstrzygnięć w sposób na miejscu używany i wyłożyć wykaz przez dni 30 do wglądu na ogólnie przystępem miejscu.

Formularz V.

Przeciw temu rozstrzygnięciu można wnosić w ciągu 30 dni od dnia, następującego po upływie terminu wyłożenia zarzuty, co do których rozstrzyga ostatecznie władz podatkowa I. instancji po zbadaniu stanu rzeczy przez organ evidencyjny; ma ona jednak przedłożyć o zarzutach i ich załatwieniu sprawozdanie w sposób, przewidziany w § 23.

W ciągu oznaczonego w poprzednim ustępie terminu można żądać wobec urzędu podatkowego lub władzy podatkowej I. instancji jeszcze wciążgnięcia dalszych parceli lub części parceli. O tych prośbach rozstrzyga władza podatkowa I. instancji w sposób, przepisany w ustępach 2. do 4.; zaświadczenie przesyła się, stosownie do tego, czy rozchodzi się o większą lub mniejszą ilość podatników, do rąk naczelnika gminy, lub indywidualnie do samych kontrybuentów.

Przeprowadzenie w opartałach katastralnych przyzwolonych zwolnień od podatku odpadu; zauważa się je tylko w urzędzie podatkowym.

§ 27.

W gminach grupy B będzie po przeprowadzeniu odpisów podatkowych (§ 24.) otwarty obwieszczeniem władz podatkowej I. instancji ośmiotygodniowy termin do wniesienia prośby o zwolnienia podatkowe. Prośby należy wnosić w urzędzie podatkowym lub też u władz podatkowej.

Naczelnik gminy może w imieniu dotkniętych właścicieli gruntowych gminy wnieść zbiorową prośbę. W tym celu może on dla każdej gminy katastralnej zażądać u władz podatkowej lub w urzędzie podatkowym formularz IV, który po wypełnieniu w rubrykach 1—6 należy przedłożyć władz podatkowej.

Na wpływające pojedynczo prośby stron winna władz podatkowa, lub na jej zlecenie urząd podatkowy, sporządzić według gmin katastralnych wykaz według formularza IV lub też nadysły od naczelnika gminy uzupełnić przez wciążgnięcie poszczególnych prośb.

Do dalszego postępowania, rozstrzygnięcia i zaczepienia rozstrzygnięcia, winny znaleźć zastosowanie przepisy § 26.

b) Las.

Uszkodzenia przez wojnę.

§ 28.

Odpisań podatków według § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, przyznaje się, gdy uszkodzenia lasu powstały przez zniszczenie strzelaniem, ogień, zakładanie rowów strzeleckich, roboty w celu obwarowania itp.; na równi z temi uszkodzeniami należy uważać kradzież, rabunek i nieodpłatne przywłaszczenie sobie drzewostanu.

Zastosowanie przepisów o postępowaniu.

§ 29.

Postanowienia §§ 30. do 32. mają zastosowanie przy uszkodzeniach przez wojnę (§ 28.) i szkodach żywiołowych według § 8. ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118.

Wdrożenie postępowania.

§ 30.

Przy obliczaniu szkód należy w analogicznem zastosowaniu § 10., ustęp ostatni, ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, wziąć w rachubę kwotę pieniężną, którą poszkodowany otrzymał za uszkodzony las. Dlatego należy zaczekać ze zbadaniem szkód w celu odpisania podatku gruntowego, aż będzie stwierdzone, czy i jakie odszkodowania przypadną poszczególnym poszkodowanym według ustawy o powinnościach wojennych (§ 19. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236). W celu jednolitego i równoczesnego przeprowadzenia zbadanie szkód nastąpi wogół dopiero po przywróceniu normalnych stosunków.

Zasady postępowania.

§ 31.

Władze podatkowe I. instancji ogłoszą osobny termin, jaki ma w swoim czasie (§ 30.) ustanowić krajowa władza skarbowa dla wnoszenia prośb o odpisanie przez tych posiadaczy gruntowych, którzy za uszkodzone parcele leśne nie otrzymali żadnego odszkodowania, lub tylko odszkodowanie, nie dosiągające dochodu katastralnego, opodatkowanego stosownie do wieku zniszczonego drzewostanu.

Władza podatkowa bada nasamprzód złożone przez strony zeznania oraz przedłożone jej zawiadomienia urzędowe i środki pomocnicze i w tych wypadkach, w których uważa, że zachodzą warunki dla odpisania, zarządza zbadanie szkody; przystępuje ona zaraz do odrzucenia tych prośb, przy których już na podstawie tymczasowego zbadania można stwierdzić brak warunków ze znanych tej władzy lub dających się uzyskać dat. Przeciw takiemu odrzuceniu można wnieść w ciągu 30 dni rekurs do władz podatkowej I. instancji lub do urzędu podatkowego, który to rekurs rozstrzyga ostatecznie krajowa władza skarbowa.

Ustalenia szkody dokonuje organ techniczno-leśny, któremu to zadanie poruczy krajowa władza skarbową, przy ewentualnym przybraniu mężów zaufania lub osób poinformowanych. Na podstawie zbadania rozstrzygnie o odpisaniu władz podatkowej I. instancji, o rekursie zaś rozstrzygnie ostatecznie krajowa władza skarbową.

Do stwierdzenia szkody i odpisania podatków mają analogiczne zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, przyczem uszkodzenia z powodu wojny należy uważać na równi z pożarem lasu. Roszczenie o odpisanie podatku jest już jednak wtedy uzasadnione, gdy przynajmniej czwarta część drzewostanu parceli, a przy parcelach ponad 4 hektary przynajmniej drzewostan na 1 hektarze jest zniszczony.

Odroczenie zapłaty podatków.

§ 32.

W gminach grupy A winien naczelnik gminy na wezwanie władzy podatkowej I. instancji wykazać w ciągu osmiotygodniowego terminu od dnia ogłoszenia (§ 3.) według gmin katastralnych, przez wypełnienie formularza VI w rubrykach 1—6 parcele lasowe, dotknięte uszkodzeniami przez wojnę lub szkodami zw. słowem (§§ 28. i 29.).

Władza podatkowa I. instancji zezwala ostatecznie po tymczasowem zbadaniu na odpowiadające uszkodzonej powierzchni lasu odroczenie zapłaty zaległości i bieżących podatków aż do rozstrzygnięcia według § 31.

Zawiadomienie uszkodzenia urząd podatkowy zapomocą formularza VII do rąk naczelnika gminy, który ma ogłosić nadziejście rozstrzygnięć w sposób na miejscu używany i wyłożyć wykaz przez dni 30 do wglądu na ogólnie dostępnem miejscu. Nie wciągnięci posiadacze leśni mogą wnieść osobne prośby, o których władza podatkowa I. instancji rozstrzyga ostatecznie po ewentualnym wysłuchaniu naczelnika gminy lub mężów zaufania.

W gminach grupy B następuje w ten sam sposób zezwolenie na poszczególne prośby.

C. Ogólny podatek zarobkowy.

Zastosowanie uproszczonego postępowania przy odpisaniach podatkowych z powodu zastanowienia ruchu.

§ 33.

Uregulowane w §§ 34. do 36. postępowanie ma zastosowanie przy skreśleniu podatku zarobkowego dla zastanowionych trwale i zupełnie przed-

siębiostw (§ 67. ustawy o podatkach osobistych) i przy odpisaniach podatku zarobkowego dla zastanowionych czasowo przedsiębiorstw (§ 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293).

Postępowanie.

§ 34.

W gminach grupy A założy włada podatkowa I. instancji w czasie, który ustanowi krajowa włada skarbową, ułożone według gmin wykazy wszystkich podatników, opłacających podatek zarobkowy. Wykazy te winny zawierać imię i nazwisko, przedsiębiorstwo i miejsce przedsiębiorstwa oraz dwie rubryki: pierwszą: „Trwale i zupełnie zastanowione przedsiębiorstwo (§ 67. ustawy o podatkach osobistych); od kiedy?“, drugą: „Czasowo zastanowione przedsiębiorstwo (§ 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293); od kiedy, w wypadku ponownego otwarcia do kiedy?“ Włada podatkowa zbada potrzebne do wypełnienia tych rubryk daty przez naczelnika gminy lub też w inny stosowny sposób.

Po ukończeniu tych dochodzeń rozstrzyga włada podatkowa I. instancji o skreśleniu i odpisaniu podatku zarobkowego. Wynik rozstrzygnięcia należy wpisać według gmin do wykazów; w tych wykazach winny być uwidocznione osoby, którym przyznano odpisanie podatku i czas trwania, na który je udzielono. Wykazy te należy przesłać naczelnikowi gminy, ten zaś wyłoży je przez dni 30 do wglądu podatników, opłacających podatek zarobkowy. Wyłożenie należy ogłosić w sposób na miejscu używany.

Kontrybenci, którym nie przyznano odpisania podatku lub nie za cały czas zastanowienia przedsiębiorstwa, mogą w ciągu 30 dni po upływie terminu wyłożenia wniesć odwołanie do włady podatkowej I. instancji albo do urzędu podatkowego, alboteż złożyć do protokołu. Urzędy podatkowe winny wpływające odwołania przesyłać natychmiast do włady podatkowej I. instancji. Ta ostatnia po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń przeszłe odwołania krajowej włady skarbowej. O odwołaniach rozstrzyga ostatecznie krajowa włada skarbową, przy skreśleniach podatku zarobkowego według § 67. ustawy o podatkach osobistych zaś przy odpisaniach podatku zarobkowego według § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293, specjalna komisja, ustanowiona w siedzibie krajowej komisji dla podatku zarobkowego.

§ 35.

W gminach grupy B dokonuje się skreśleń i odpisów według § 33. tylko na prośby kontry-

buentów. Te prośby mogą wnosić jednakże w ciągu ośmiu tygodni od dnia ogłoszenia (§ 3.) za cały czas od nastania wypadków wojennych w kraju (§ 4., ustęp 2.) nietylko poszczególni kontrybuenci, lecz w szczególności także naczelnik gminy za kontrybuentów swych gmin, stowarzyszenia przemysłowe itd.

O zgłoszeniach skreśleń i prośbach o odpisanie rozstrzyga po przeprowadzeniu potrzebnych ewentualnie dochodzeń władz podatkowa I. instancji we własnym zakresie działania. O rozstrzygnięciu należy zawiadomić poszczególne strony. W wypadkach zbiorowych prośb wystarczy doręczenie zbiorowego zawiadomienia do rąk wnioskującego.

Przeciw rozstrzygnięciu można w ciągu 30 dni po doręczeniu wnieść u władzy podatkowej I. instancji lub u urzędu podatkowego odwołanie do krajowej влады skarbowej. O odwołaniach rozstrzyga ostatecznie przy skreśleniach podatku zarobkowego według § 67. ustawy o podatku osobistym krajowa władza skarbową, przy odpiasach podatku zarobkowego według rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293, specjalna komisja, ustaliona w siedzibie krajowej komisji podatku zarobkowego.

§ 36.

Skreślenia podatku zarobkowego winny w wypadkach §§ 34. i 35., ustęp 1., nastąpić od najbliższego kwartału, następującego po zastanowieniu przedsiębiorstwa; aż do początku tego kwartału ma odpisanie podatku nastąpić na podstawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293.

§ 37.

Nieskontygentowany podatek zarobkowy od wszystkich przedsiębiorstw, od których wymiar jeszcze nie nastąpił, a które zostały znów w międzyczasie zastanowione i dla których podatek zarobkowy na mocy § 67. ustawy o podatkach osobistych musiałby być skreślony, lub na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293, całkowicie odpisany, należy przypisać z góry tylko stosownie do czasu trwania rzeczywistego ruchu.

Opusty podatku zarobkowego.

§ 38.

W gminach grupy A i grupy B mogą wnosić prośby o opust podatku zarobkowego z powodu przerw w ruchu przedsiębiorstwa według rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914,

Dz. u. p. Nr. 293, nie tylko poszczególni kontrybuenci, lecz także grupy kontrybuentów, w szczególności także naczelnik gminy dla kontrybuentów swojej gminy, stowarzyszenia przemysłowe itd.

O takich prośbach, podobnie, jak o prośbach o opusty podatkowe według § 73., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych rozstrzyga władz podatkowa I. instancji we własnym zakresie działania. O odwołaniach rozstrzyga ostatecznie w pierwszym wypadku specjalna komisja, ustaliona w siedzibie krajowej komisji podatku zarobkowego, w ostatnim wypadku krajowa władza skarbową.

D. Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków.

Doniesienia o zastanowieniu przedsiębiorstw.

§ 39.

W przeciągu ośmiogodzinnego terminu od dnia ogłoszenia (§ 3.) można przedkładać przepisane w § 118. doniesienia o zastanowieniu przedsiębiorstw, dokonanem w ciągu oznaczonego w § 4., ustęp 2., czasu, z tym skutkiem, że obowiązek płatienia podatku gaśnie z końcem kwartału podatkowego, w którym zastanowienie nastąpiło.

Uwzględnienie odpisania przy przypisaniu.

§ 40.

Gdy roszczenie przedsiębiorcy o odpisanie podatku w myśl § 118., ustęp 1. lub 2., ustawy o podatkach osobistych ustalono już przed wymiarem podatku, to przypisanie i odpisanie winno się przeprowadzić łącznie. Należy podać do wiadomości kontrybuenta, jaka kwota podatkowa pozostaje po uwzględnieniu odpisania, zawiadamiając go o podstawie obliczenia. W nakazie zapłaty udzieli się prawa rekursu przeciw odpisaniu podatku z uwagą, że rekurs ten można połączyć z rekurem przeciw dokonanemu wymiarowi.

Odroczenie zapłaty podatku.

§ 41.

Jeśli przedsiębiorstwo doznało skutkiem wydarzeń wojennych istotnej szkody, która przynosi wielki uszczerbek dla jego wypłacalności, to na prośbę strony zezwoli się na wyrównanie bieżącego podatku w ratach lub też na jego całkowite

odpisanie. Krajowa władza skarbową może zezwolić na odroczenie zapłaty przy kwotach podatkowych do 10.000 K i to najdłużej na trzy lata. Dalej idące zezwolenia zastępuje się Ministrowi skarbu.

E. Podatek rentowy.

Opusty.

§ 42.

Upoważnia się władze podatkowe I. instancji do udzielania i przeprowadzania w analogicznym zastosowaniu postanowień § 44. tego rozporządzenia z urzędu lub na prośbę kontrybuentów (§ 43.) stosownych opustów przepisanego podatku rentowego, jeśli podlegające podatkiowi rentowemu na podstawie zeznań dochody wskutek wydarzeń wojennych całkowicie lub częściowo odpadły.

Zażalenia, wniesione w ciągu 30 dni po zawiadomieniu u władzy podatkowej I. instancji lub w urzędzie podatkowym, należy traktować merytorycznie. Rozstrzyga o nich ostatecznie krajowa władza skarbową.

Odpisanie podatku rentowego z powodu wypadków śmierci i z powodu udzielonych opustów.

§ 43.

Do całkowitego lub częściowego odpisania wymierzonego podatku rentowego z powodu śmierci kontrybuenta (§ 146., ustęp 1. i 2., ustawy o podatkach osobistych) oraz z powodu udzielonego opustu (§ 42.) mają odpowiednie zastosowanie postanowienia §§ 46. i 47. o odpisaniach podatku dochodowego. Celem odpisania podatku rentowego w gminach grupy A należy katalog podatku rentowego (przepis wykonawczy III do ustawy o podatkach osobistych, artykuł 24, l. 7) poddać przejrzeniu, do czego przybierze się osoby poinformowane.

Przy wymierzaniu podatku rentowego należy mieć wgląd na istniejące w czasie wymierzenia prawo do odpisania w myśl § 146., ustęp 1. i 2., ustawy o podatkach osobistych, lub z powodu odpadnięcia (zmniejszenia się) podlegających podatki rentowemu dochodów (§ 42.). Postanowienie § 48. o podatku dochodowym mają odpowiednie zastosowanie.

F. Podatek dochodowy i pensyjny.

Darowanie i zmniejszenie podatku według § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych.

§ 44.

Z uwagi na odrębne stosunki na dotkniętych wojną obszarach, należy w roku 1915 i 1916 przy zastosowaniu § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych zwracać główną uwagę tylko na zmniejszenie dochodu i potrzebę opustu jako warunki darowania (zmniejszenia) podatku, podczas gdy wymóg, że zmniejszenie dochodu miało nastąpić skutkiem nadzwyczajnych okoliczności, można uważać z reguły bez dalszego badania za istniejący. Z reguły nie trzeba będzie obstawać przy formalnym dowodzie zmniejszenia dochodu i jego wymiaru ze strony kontrybuenta, zwłaszcza, że o istnieniu obydwo powyższych warunków będzie można wywnioskować z okoliczności notorycznych lub stwierdzonych przy sposobności urzędowej czynności władz.

Pod potrzebą darowania należy rozumieć nie tylko potrzebę w zwyklem znaczeniu, a mianowicie niemożność płacenia, raczej naloży ją przyjąć, biorąc słuszy względ na wszystkie wchodzące w rachubę okoliczności, wówczas, jeśliby placienie przepisanych podatków w pełnym wyniarze miałoby się przy osobistych stosunkach kontrybuenta dać dotkliwie poczuć w jego gospodarstwie domowem.

O prośbach według § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych, rozstrzyga ostatecznie także poza zakresem jednorazowego, uproszczonego postępowania (§§ 46. i 47.) władza podatkowa I. instancji a o wniesionych odwołaniach krajowa władza skarbową.

Zastosowanie uproszczonego postępowania.

§ 45.

Postanowienia §§ 46. do 48. mają zastosowanie do odpisów podatku dochodowego i pensyjnego przez śmierć oraz odpadnięcie albo zmniejszenie się stałych dochodów służbowych poniżej wymiaru, uzasadniającego obowiązek płacenia podatku (§ 229. ustawy o podatkach osobistych) oraz do darowania i zmniejszenia podatku dochodowego i pensyjnego według § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych.

Postępowanie.

§ 46.

W gminach grupy A wdroży władza podatkowa I. instancji w czasie, który ustanowi krajowa

władza skarbową, postępowanie w sprawie odpisania, darowania i zniżenia (§ 45.) przypisanego już podatku dochodowego, z urzędu, bez prośby kontrybuentu.

W tym celu należy przeglądać rejestr oszacowania, do czego przybierze się w razie potrzeby rzeczoznawców (osoby poinformowane), których należy wybrać o ile możliwości z listy członków lub zastępów członków komisji szacunkowych i należy ustalić, dla których kontrybuentów jest odpisanie (darowanie, zniżenie) podatku uzasadnione i w jakiej wysokości ma być kwota podatkowa odpisana. Jeśli się okaże przytem konieczność dochodzeń, należy je przeprowadzić. Należy uwzględnić wpływające ewentualnie prośby obowiązanych do podatku. Następnie władza podatkowa I. instancji wyda decyzję.

Władza podatkowa winna prowadzić tabelaryczne protokoły dochodzeń, do których należy wpisać imiona i nazwiska osób, którym przyznano odpisanie podatku (darowanie, zniżenie); nadto wysokość odpisanych kwot i krótkie uzasadnienia. Należy z tego sporządzić według gmin wykazy, zawierające imiona i nazwiska i odpisane kwoty. Wykazy te należy dorzucić naczelnikowi gminy, zaś ten ostatni wyłoży je przez dni 30 do wglądu obowiązanych do placenia podatku dochodowego w tej gminie. Wyłożenie ogłoszi się w sposób na miejscu używany. Kontrybenci, którym przyznano odpisanie podatku (darowanie, zniżenie) mogą wnieść w ciągu 30 dni od dnia, następującego po upływie terminu wyłożenia, odwołanie do władzy podatkowej I. instancji lub do urzędu podatkowego, albo złożyć je do protokołu; o odwołaniu rozstrzyga ostatecznie krajowa władza skarbową.

Kontrybenci, których niema w wykazie, mają prawo wniesienia w ciągu tego samego terminu zarzutów do władzy podatkowej I. instancji lub do urzędu podatkowego. O tych zarzutach rozstrzygnie się w postępowaniu, przepisanem w ustawach 2. i 3., przyczem zawiadomienie stosownie do ilości osób, wnoszących zarzuty, może nastąpić do rąk naczelnika gminy, lub też indywidualnie.

Co do podania powodów rozstrzygnięcia i wglądu do aktów, będą odpowiednie zastosowane postanowienia artykułu 61, l. 3 i 4, przepisu wykonawczego IV do ustawy o podatkach osobistych.

§ 47.

W gminach grupy B odpisania (darowania, zniżenia) przeprowadza się tylko na doniesienia i prośby kontrybuentów; jednak mogą je wnoić

także grupy kontrybuentów, w szczególności także naczelnik gminy za kontrybuentów swej gminy.

Doniesienia i prośby należą wnosić w ciągu ośmiu tygodni po ogłoszeniu (§ 3.) u władzy podatkowej I. instancji lub w urzędzie podatkowym. Ten ostatni prześle je bezzwłocznie do właściwej władzy podatkowej I. instancji.

Do odpisania podatku z powodu odpadnięcia lub zmniejszenia się stałych dochodów służbowych wystarczy doniesienie pracodawcy.

O doniesieniach i prośbach rozstrzyga po ewentualnym przeprowadzeniu dochodzeń władz podatkowa I. instancji (§ 46., ustęp 2.). O rozstrzygnięciu należy zawiadomić każdą poszczególną stronę; w wypadkach podań zbiorowych wystarczy doręczenie zbiorowego zawiadomienia osobie, która wniosła doniesienie lub podanie.

Przeciw rozstrzygnięciu jest dopuszczalne odwołanie do krajowej władzy skarbowej, które należy wnieść w ciągu 30 dni po doręczeniu do władzy podatkowej I. instancji lub do urzędu podatkowego; krajowa władza skarbową rozstrzyga ostatecznie.

Uwzględnienie roszczeń o odpisanie, darowanie lub zniżenie przy przypisaniu.

§ 48.

Do ustalonych już w chwili wymiaru podatku dochodowego lub przy sposobności tego wymiaru za zezwoleniem przewodniczącego komisji szacunkowej roszczeń kontrybenta o odpisanie (darowanie, zniżenie) podatku, który ma być wymierzony, winien organ wymiarowy uwzględnić przy wymiarze w ten sposób, że przypisanie następuje w odpowiednio zmniejszonej kwocie lub też odpada zupełnie (§ 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254). W wypadkach częściowego odpisania lub zniżenia podatku dochodowego należy w nakazie płatniczym wykazać także to odpisanie lub zniżenie oraz pozostającą do zapłacenia resztę podatku; w egzemplarzu karty K (art. 60, l. 4, przepisu wykonawczego IV), który ma być wyłożony dla wglądu kontrybuentów, należy w rubryce 10 wykazać tylko resztę kwoty podatkowej, jednakże uwzględnić zmniejszenie podatku w kolumnie 18., przeznaczonej na uwagę.

Zaniechanie odpisania (zniżenia) lub jego wysokość można w tych wypadkach zaszepić w drodze odwołania przeciw wymiarowi. W razie,

jeśli przewodniczący komisyi, właściwej do załatwiania odwołań, nie podnosi przeciw temu żadnych zarzutów, ma o tem rozstrzygać ta komisja. Jeśli przewodniczący nie zgadza się na uchwałę komisyi, to rozstrzygnie o tem osobno krajowa władza skarbową.

III. Część.

Postępowanie przy wymierzaniu.

Przepisy ogólne.

Współdziałanie przy wymiarze.

§ 49.

W wypadkach, w których okaże się potrzebne ponowne podjęcie wymiaru podatków bezpośrednich, ponieważ środki pomocnicze władz podatkowych i urzędów, służące do wymierzania i ściągania, zostały wskutek wypadków wojennych zniszczone lub też zaginęły i nie można ich napowrót odzyskać, można w celu uproszczenia postępowania wezwać kontrybuentów i inne osoby, by uczyniły ponownie zadość ciążecemu na nich zobowiązaniu do współdziałania w wymierzaniu. Obowiązuje to także w tych wypadkach, w których z podobnych powodów okazuje się potrzeba uzupełnienia wdrożonego już postępowania wymiarowego.

Podatek od budynków.

Podatek domowo-klasowy.

§ 50.

Dochodzenie z powodu klasyfikacji budynku mieszkalnego (§ 15. instrukcji dla klasyfikacji budynków mieszkalnych, dekret kancelaryjnej nadwornej z dnia 29. lutego 1820, l. 351) może przedsięwziąć funkcjonariusz władzy podatkowej I. instancji, urzędu podatkowego, straży skarbowej lub też naczelnik gminy, za przybraniem męża zaufania.

Podatek domowo-czynszowy i 5 procentowy podatek.

§ 51.

Przy postępowaniu, przewidzianem w §§ 35. do 41. instrukcji dla badania dochodów czynszowych z domów, ich kontroli i zestawienia (dekret kancelaryjnej nadwornej z dnia 26. czerwca 1820, l. 918), nie potrzeba

1. przeprowadzać dochodzenia na miejscu, jeśli położenie i stan odnośnego budynku i stosunki czynszowe w tej miejscowości są i bez tego znane, a zatem wartość czynszową budynku (mieszkania) można ustalić także bez przedsięwzięcia oględzin na miejscu.

2. Jeśli właściciel domu nie jawi się na rozprawie, to można tę ostatnią przeprowadzić i w jego nieobecności. Jeśli dochodzenie nie odbywa się na miejscu i jeśli właścicielowi domu oznajmiono już wątpliwości w ciągu postępowania wymiarowego i rekursowego, to ponowne wezwanie może odpaść. Wezwanie właściciela domu można wogół zastąpić przez wezwanie naczelnika gminy.

3. Wystarczy przybranie tylko jednej, obznajomionej ze stosunkami miejscowymi osoby.

§ 52.

O ile wymiar ma się odbywać corocznie, należy za rok 1915 wziąć za podstawę pobierane w roku czynszowym 1914, zniżone czynsz zamiast umówionych, o ile nie nastąpiło osobne odpisanie z tytułu nieściągalności czynszu najmu za rok podatkowy 1914. Odnosi się to odpowiednio do wymiaru za rok 1916.

Przy dwuletnich wymiarach należy umówiony za lata 1915/16 czynsz najmu wziąć za podstawę za 1913, a pod warunkiem ustępu 1. za 1914, zamiast umówionego, pobierany, zniżony czynsz.

Podatki osobiste.

Komisy.

§ 53.

W razie, jeśli komisja podatku zarobkowego lub komisja szacunkowa podatku dochodowego nie może z powodu przeszkody, zaszłej skutkiem wydarzeń wojennych lub też z innych powodów spełnić swych zadań, może krajowa władza skarbową zarządzić przeniesienie uprawnień komisji podatku zarobkowego na jej przewodniczącego, zaś uprawnienia komisji szacunkowej podatku dochodowego na władzę podatkową I. instancji.

Wezwanie do złożenia zeznania.

§ 54.

Jeśli kontrybent podatku zarobkowego z III. i IV. klasy nie wniesie obowiązkowej deklaracji,

a kontrybucent podatku rentowego lub dochodowego obowiązkowego zeznania w ciągu ustanowionego publicznem ogłoszeniem stosownie do § 39. ustawy o podatkach osobistych (art. 18. przepisu wykonawczego I), § 138. ust. o pod. osob. (art. 18., l. 2, przepisu wykonawczego III) i § 202., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych (art. 29., l. 1, i art. 43., l. 1, przepisu wykonawczego IV), to można przy wymierzeniu podatku zarobkowego postąpić w myśl § 42., ustęp 1., a podatku rentowego według § 142., ustęp 1., zaś podatku dochodowego według § 203., ust. 1., także bez poprzedniego indywidualnego wezwania do wniesienia deklaracji lub zeznania. We wszystkich tych przypadkach są kontrybuenci uprawnieni jednakowoż do dodatkowego wniesienia w postępowaniu odwławczemu dat zeznań ze skutkiem prawnym wniesionej na czas deklaracji (zeznania).

IV. Część.

Ściaganie podatków i egzekucya.

Wstrzymanie egzekucyi.

§ 55.

Upoważnia się krajową władzę skarbową do ogólnego wstrzymania egzekucyi podatkowych w miejscowościach, które zostały bezpośrednio dotknięte przez wypadki wojenne, na czas trwania tego stanu. Nie przeszadza to jednak, by władza podatkowa I. instancji podejmowała środki egzekucyjne przeciw poszczególnym kontrybuentom, którzy mogą płacić a zaledają z opłatą.

Nadto — pomijając podane w §§ 8., 32. i 41. osobne postanowienia o odraczaniu zapłaty — należy we wszystkich wypadkach wdrożenia postępowania w celu odpisania podatków w myśl postanowień tego rozporządzenia, wyłączyć przypuszczalną kwotę odpisania od egzekucyi.

Należytości egzekucyjne.

§ 56.

Upoważnia się krajową władzę skarbową do darowania należytości egzekucyjnych, jeśli jest wskazane wyjątkowe wzięcie na względ egzekutowanego.

W Galicji i Bukowinie zniża się należytości upominawcze przy zaległościach ponad 100 K bez pomnażania według wysokości zaległej kwoty do

obowiązującego w innych krajach wymiaru, tak, że za pierwsze 7 dni począwszy od chwili upomnienia ściąga się po 10 h, za dalsze 7 dni po 20 h dziennie, razem tedy najwyższej 2 K 10 h.

Odsetki zwłoki.

§ 57.

Upoważnia się krajową władzę skarbową, by w uznaniu faktycznych stosunków przyznała doktynietym wojną podatnikom zwolnienia od placenia odsetek zwłoki od podatków bezpośrednich, należtości stempłowych i bezpośrednich.

Jeśli w pojedynczych okręgach wstrzymano czasowo w myśl § 55. egzekucye podatkowe, to tego rodzaju odsetek zwłoki nie liczy się za czas trwania wstrzymania egzekucyi. Tem mniej nie liczy się tych odsetek zwłoki za czas, w którym urząd podatkowy z powodu przeskody, spowodowanej wydarzeniami wojennemi nie urzęduje w swojej siedzibie urzędowej.

W wypadkach odpisania połowy podatku domowo-czynszowego według § 11., ustęp 2., należy opuścić także odsetki zwłoki.

Odpisania zaległości.

§ 58.

Zaległości podatków bezpośrednich, należtości stempłowych i bezpośrednich, których ściągnięcie byłoby wprawdzie możliwe, lecz naraziłoby poważnie utrzymanie możliwości wyżywienia i siłę podatkową dłużnika, odpisuje się na prośbę stron.

Jeśli się rozchodzi o zaległości podatków bezpośrednich, dotyczących przedmiotu opodatkowanego, który wskutek wydarzeń wojennych odpadł, to zarządzi się odpisanie już wtedy, jeśli ściągnięcie nie naraziłoby wprawdzie utrzymania możliwości wyżywienia dłużnika, jednakże byłoby ze względu na jego ogólne gospodarcze położenie szczególnie dotkliwe.

O takich prośbach rozstrzyga krajowa władza skarbowia po starannem zbadaniu istotnych okoliczności, jeśli kwota odpisania nie przewyższa 1000 K, a przy wyższych kwotach Ministerstwo skarbu.

Engel wkr.

Powiat polityczny:

Okręg urzędu podatkowego:

Tabela odpisań dla

gminy miejskiej

Formularz II.

Powiat polityczny

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

zrządzonej skutkiem wydarzeń wojennych szkód w kulturach rolniczych, albo ubytku dochodów, oraz wypadków szkód żywiołowych, do których należy zastosować uproszczone postępowanie według §§ 4. i 21. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915, Dz. u. p.

Nr. 358, odnoszących się do

roku

Gmina miejscowa

1	2	3	4	5	6	7
Liczba bieżąca	Nazwisko poszkodowanego	Miejsce zamieszkania	Numer arkusza posiadłości gruntowej	Dokładne podanie przyczyny szkody	Przybliżony wymiar szkody, dotyczący wszystkich położonych w gminie katastralnej gruntów rolnicznych poszkodowanego	Ustalenie szkody w procentach przyłącznego dochodu naturalnego położonych w gminie katastralnej gruntów rolnicznych poszkodowanego

8	9	10	11	12
Łączny podatek roczny z gruntów rolniczych, położonych w gminie katastralnej	Imiona i nazwiska przybranych do stwierdzenia szkody mężów zaufania i osób poinformowanych	Dochodzenie na miejscu odbyło się? Tak lub nie	Kwota podatkowa, na której odpisanie zezwolono	U w a g a

Formularz III.

Powiat polityczny.....

Okręg urzędu podatkowego.....

Gmina podatkowa

Wykaz

odpisań podatku gruntowego, przyznanych względnie odmówionych,
podanym poniżej posiadaczom gruntów rolnych w myśl rozporządzenia
Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 358
(§§ 20. do 24.), za rok

Gmina miejscowa

Formularz IV.

Powiat polityczny.....

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

parcel rolniczych i części parcel, narażonych na kilkoletni brak dochodu
(§§ 4., 21., 25. do 27. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia
30. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 358).

Gmina miejscowa

1	2	3	4	5	6	7	8
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko poszkodowanego	Miejsce zamieszkania	Uszkodzone parcele Nr.	Przybliżony wymiar powierzchni, do których się uszkodzenie odnosi	Powód, dla którego niema dochodu	Odwoławne ustalenie	
						Na parceli Nr.	Wymiar uszkodzonej powierzchni

9	10	11	12	13	14	15
braku dochodu		Nazwiska mężów zaufania, względnie osób poinformowanych, przybranych do odwołanego ustalenia	Ostateczne ustalenie (na podstawie zbadania przez organ ewidencyjny)			
Czysty dochód katastralny, przypadający na uszkodzoną powierzchnię	Czas braku dochodu, względnie uwolnienia od podatku		Numer parcelli	Wymiar uszkodzonej powierzchni	Czysty dochód katastralny, przypadający na uszkodzoną powierzchnię	Czas trwania uwolnienia od podatku

Powiat polityczny

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

uwolnień od podatku grunтовego, udzielonych, względnie odmówionych w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915,
Dz. u. p. Nr. 358 (§§ 25. do 27.) dla kultur rolniczych.

Gmina miejscowa

1	2	3	4	5
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko poszkodowanego	Miejsce zamieszkania	Uwolnienie od podatku przyznano	
			dla parceli Nr.	dla powierzchni o wymiarze

6	7	8	9
Czysty dochód katalstralny z powierzchni, co do której udzielono uwolnienia od podatku	Ilość lat, na które udzielono uwolnienia	Udzielenie jest	
		odwołalne	nieodwołalne

Formularz VI.

Powiat polityczny

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

uszkodzonych parcel leśnych, względnie części parcel w celu ustalenia
roszczenia o odroczenie zapłaty podatku według § 32. rozporządzenia
Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 358.

1	2	3	4	5
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko podatnika	Miejsce zamieszkania	Numer uszkodzonej parceli leśnej	Przybliżony wymiar uszkodzonej powierzchni

6	7	8
Przyczyna szkody	Miejsce na obliczenia i wykazy urzędu podatkowego	Miejsce na rozstrzygnięcie władzy podatkowej

Formularz VII.

Powiat polityczny

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

odroczeń zapłaty podatków, przyznanych posiadaczom lasów według
§ 32. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915,

Dz. u. p. Nr. 358.

1 Liczba bieżąca	2 Imię i nazwisko	3 Miejsce zamieszkania	4 Numerы parcel, do kó- rych się odnoś odro- czony podatek	5 Odroczona co do zapłaty zaległoś po- datku	6 Czysty dochód katastralny z tych parcel lub tej części parceli, dla której bieżący podatek odroczono
				K	h